

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

Epistola XXI. Ioannis Papae VIII. Ad Carolvm Imperatorem. Narrat calamitates ecclesiae illatas a Saracenis, & imperatorem precatur vt auxilium aduersus eos mittat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

ficut deuotus filius nos obaudias, & adimplere quæ dirigimus, alacri semper animo studeas: quoniam nos tanto in causis tuis, & vbi tibi opportunitas fortassis euenerit, propiores tecum nos esse, ac benigniores inuenies, quanto te nos nolle a mandatis Dei aliquo modo auertere manifestius viderimus. Nam tibi, carissime, tamquam familiari nostro familiariter scribimus: quia nullius mortalis amorem preponere Dei iustitiæ possumus, qui nimirum euangelium legimus, dicens: *Qui amat patrem aut matrem plusquam me, non est me dignus.* Veniant igitur episcopi ad Synodum nostram, vt ipsis nobis rei veritatem significantibus, causam fratris & coepiscopi nostri Petri illis presentibus facilius diffinire valeamus. Is vero qui valida infirmitate vel senectute grauatur, si vlllo modo venire non potest, vicarium pro se strenuum mittat. Ille vero qui Constantinopolim ire refertur, si nondum abiit, nec abire eis Februarium menssem speratur, ab hac communi vtilitate nullo modo se subtrahat; sed veniens veniat, vt omni litigio terminato, in ecclesia Dei non nisi pax & tranquillitas perseueret. Optamus gloriam tuam semper bene valere. Data VIII. Kalendas Decembris, indictione x.

EPISTOLA XXI.

IOANNIS PAPÆ VIII.

AD CAROLVM IMPERATOREM.

Narrat calamitates ecclesiæ illatas a Saracenis, & imperatorem precatur vt auxilium aduersus eos mittat.

Joannes episcopus Carolo imperatori.

QUANTA & qualia per impiam gentem patiamur Saracenorum, quid dicam quia scribere quilibet stylus non sufficit, cum omnia ligna siluarum, si vertantur in linguas, enarrare non valeant? Quorum quia ex his quædam vestra iam didicit excellentia, prædisposuit exercitum suum ad hæc remouenda cum valida manu dirigere. Quo nos audito, mox eleuatis manibus Dominum collaudauimus, eiusque clementiam pro imperio vestro lætantes protinus exorauimus. Sed quanto, fili carissime, lætati sumus in his quæ dicta sunt nobis, tanto heu tristati & amaricati, quia quæ dicta sunt, rerum non sunt effectibus

consummata. Reuerſi quippe ſunt, vt audiuiſus, & ſolis paganis gaudium, nobis autem non niſi tribulationem inenarrabilem reliquerunt. Et ecce, proh dolor! inimicis crucis Chriſti gratulantibus, ſolus fidelium cœtus magna mœſtitudine conſumitur. Chriſtianorum ſanguis effunditur, deuotus Deo populus continua ſtrage vaſtatur. Nam qui euadit ignem vel gladium, præda efficitur, captiuus trahitur, & exul perpetuus conſtituitur. En ciuitates, caſtra, & villæ deſtitutæ habitatoribus perierunt, & epiſcopi hac illacque diſperſi. Sola illis apoſtolorum principum limina dereliſta ſunt in refugium, cum epiſcopia eorum in ferarum ſint redacta cubilia, & ipſi vagi & ſine tectis inuenti, non iam eis liceat prædicare, ſed mendicare. Ecce, cariſſime, peruenit gladius uſque ad animam. ecce dies in qua clamamus, *Beata ſteriles quæ* Luc. 23. *non genuerunt.* ecce illa periculofa tempora Pauli voce prædicta. Libet ergo cum Ieremia clamare: *Quis dabit* Jerem. 9. *capiti meo aquam, aut oculis meis fontem lacrymarum,* vt plangam tantam ac talem miſeriam, tale ac tantum excidium patriæ? Sed & in triſtitia, quin potius in ruina domina gentium, regina urbium, mater eccleſiarum, conſolatio triſtium, portus periclitantium. Ecce, inquam, reuera dies tribulationis & anguſtiæ, dies calamitatis & miſeriæ. Præterito quippe anno ſeminauiſus quidem, ſed non recollegimus: hoc uero anno, quia non ſeminauiſus, nec eſt recolligendi fiducia. Quid de paganis dicimus, cum Chriſtiani nihil melius operentur? Quidam uidelicet ex confinibus & vicinis noſtris, quos marchio-nes ſolito nuncupatis. Nam vt prophetice dicamus: *Re-* Iſa. 2. *fiduum locuſtæ comedit bruchus.* Et quid Saracenis incredulis, qui ſunt filii ancillæ, forte relinquitur ab illis, qui per fidem liberæ deberent exiſtere filii? uſque ad terram depaſcimur. Quid enim illi faciunt, & iſti peiora non faciunt? Illi terram occupant, iſti cum Petro nihil ex ciuitatibus, vel ex rure dimittunt. illi occidunt gladio: iſti ablatis omnibus fame trucidant. illi in captiuitatem ducunt: iſti ſibi in ſeruitutem redigunt. Et cum quæritur quis aduerſus hoſtes dimicet, inueniuntur nulli: cum ſcilicet eorum oppreſſione retenti, ad mandatum noſtrum occurrere nulli prorfus inueniantur. Sed cum vn-

dique angustati clamamus, non est qui audiat, non est qui adiuuet, non est qui saluum faciat, nisi tu, fili carissime, & imperator clementissime, qui post Deum nobis factus es in refugium, & solatium, & auxilium. Quocirca totis præcordiis, totisque commoti visceribus, cum episcopis & presbyteris ac proceribus, totisque plebis nobis olim commissa reliquiis deprecamur, iube tandem aperire aures, audire gemitum & singultus omnium nostrum, porrigere manum, & præstare opem patriæ periclitanti, ciuitati inter multas miseras & ærumnas iacenti, & huic ecclesiæ matri vestræ, a qua non solum regnandi, sed & in Dominum vnum & verum credendi exordium percepistis: quæque in vltimo, spreto bono & magno fratre, vos more Dei gratuita voluntate, tamquam alterum regem Dauid elegit & prælegit, atque ad imperialia sceptrâ prouexit. Cogitate itaque, Dei cultor semper Auguste, a propheta præmoniti, si hæc humiliatur, ad cuius confugietis auxilium? vel vbi relinquetis gloriam vestram? Perpendite quia si hæc humiliatur, non solum gloria imperii vestri periclitabitur, sed & ipsa profecto Christianæ religionis cultura maxima ex parte peribit. Et idcirco talia scientes nolite, obsecro, iam differre: nolite de die in diem induciis non profuturis abuti. Cum prouerbiatore clamo, & cum Salomone vociferor: *Ne dicatis amico vestro, vade & reuertere, cras enim dabo tibi.* Et alias: *Quod potest, inquit, manus tua facere, instanter operare,* &c. Nescitis namque, vt cum venia vestra dicam, quid superuentura pariat dies. Ita ergo, fili Christianissime, de hac ecclesia, nec non & patria velociter & prudenter excogitate & ordinate: vt saltem ipsæ paucissimæ reliquiæ saluæ sint, quæ remanserunt, quæque quotidie cateruatim gladio & præda dispereunt. Occurrite strenue, subuenite celeriter, & manu consolationis vestræ ab oculis nostris tandem abstergite lacrymas: quatenus super illis & præsentialiter Deo propitio gaudeatis, & in futuro, frequenti ac laudabili relicta fama superstite, cum Christo perpetes in caelestibus imperetis. Data xvii. Kalendas Decembris, indictione x.

Isa. 10.

Prov. 3.

Ecclef. 9.